

Malování dětem pomáhá. Každému trochu jinak

DAGMAR HUMPOLÍKOVÁ

Vranovice – Namalovat co nejdokonalejší obrázek není to hlavní. Děti, které navštěvují výtvarný kroužek Silvie Drábové ve Vranovicích ani netuší, že při tvořivé činnosti prochází takzvanou arteterapií. Učí se vyjadřovat svoje prožitky, vyprávět o nich i naslouchat druhým. A v neposlední řadě se zdokonalují například i v jemné motorice.

„Rozhodně to neznamená, že kroužek je určený výhradně nemocným dětem. Všechny děti, které se scházejí jednou týdně ve školním klubu, je zdravých. Ty zakřiknuté se rozpovídají, ty hyperaktivní si uvědomí, že i ti druzí jim mají co říct,“ přibližuje výsledky arteterapie Drábová.

Akvarely, voskovky, lepidla a nejrůznější modelovací hmoty se v rukou dětí rychle střídají. Se zaujetím tak dávají hmotnou podobu tomu, o čem si předtím společně povídaly. „Může to být pohádka

nebo společné zážitky. Nedávno jsme také například malovali nepořádek v místním rybníce. Vznikla z toho pestrá pocitová dílka,“ uvádí výtvarnice.

Podle ní je činnost dětí v kroužku rozdělena do tří částí. Úvodní povídací vystrídá prostor pro hru. „Hrou se děti učí vnímat vlastní tělo, pohybovat se a orientovat v prostoru. Stačí jen pár minut hry a pohybu a děti se odregují, uklidní a mohou se lépe soustředit na další práci,“ upřesňuje pedagožka. Teprve potom přichází na řadu tvorba a sni arteterapie.

„Kresbou, malbou a tvořením děti sdělují svůj zážitek ze hry, svou zkušenost, svoje pocity. Zároveň rozvíjejí jemnou motoriku a další oblasti osobnosti. Nekladu obzvláštní důraz na výsledek, ale snažím se, aby si průběh práce děti užily. Jinými slovy není pro mě důležitý dokonalý obrázek, ale účast dětí, jejich prožitek,

NA PODLAZE. Výstavu dětských děl odstartovalo ve Vranovicích společné malování rodičů s dětmi. Foto: DENÍK/Dagmar Humpolíková

seznámení se s různými materiály. A pokud přinese tvorba radost a nadšení, je to jen bonus,“ říká Drábová.

Má profesionální zkušenosti. Po studiu na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích se věnovala hendikepovaným dětem v léčebně pro dlouhodobě nemocné. Pomáhala jim vracet zručnost i napravit psychiku. „Je to dobrý pocit vidět postupem času na obrázcích dětí nenásilný posun k lepšímu,“ svěruje se.

Dílka, z nichž vyzarují především emoce, by si dal leckterý dospělý klidně zarámovat a vystavit doma v obýváku. V těchto dnech je mohou vidět i návštěvníci vranovické knihovny. Výstavu, která potrvá ještě dva týdny, až do pátku třináctého listopadu, zahajovala i neobvyklá vernisáž. Pracovní výtvarný „stůl“ vznikl přímo na podlaze a ke společné tvorbě poklekli se svými dětmi i jejich rodiče.